

แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ
ที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวិถีใหม่

Internal Quality Assurance Guidelines for Enhancing
The New Educational Quality of The Extra-Large Secondary Schools

ขจิตพันธ์ สุวรรณสิริกักดี¹

khajitphan Suvanasiribhakdi¹

Received: February 19, 2021 Revised: April 28, 2021 Accepted: May 11, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ และ 2) กำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการ และตัวแทนครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือชำนาญการพิเศษขึ้นไป รวมจำนวน 580 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น และการวิเคราะห์เส้นทาง ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัจจัยการดำเนินการตามจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยการบริหารจัดการตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล และปัจจัยมาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่(2) แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ พบว่า แนวทางที่ 1 เป็นการดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 แนวทางที่ 2 การมีระบบการจัดการความรู้ และแนวทางที่ 3 การให้ครูเป็นบุคคลที่ใช้การวิจัยความรู้และการใช้ชีวิตและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่

¹ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย
Graduate School, Eastern Asia University

¹ Corresponding author. Email: kajitpan.ss@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the factors affected internal quality assurance for enhancing the new educational quality of the extra-large secondary schools, and 2) the internal quality assurance guidelines for enhancing the new educational quality of the extra-large secondary schools. The sample group was the director and representative of the teacher, academic standing senior professional level or senior professional level up. The informants were 580 school principals and expert level teachers. The instruments used in the research were an in-depth interview and questionnaire. The statistics for data analysis were the mean, standard deviation, regression analysis and path analysis. The results showed that (1) the focus of the basic education commission factors, the factors of the management according to the world class standard school guidelines, and the factors of some foreign internal quality assurance guidelines affected internal quality assurance for enhancing the new educational quality of the extra-large secondary schools. (2) The internal quality assurance guidelines for enhancing the new educational quality of the extra-large secondary schools, the first guideline, the 21st Century skills for teachers and education personnel, the second guideline, the knowledge management, and the third guideline, the critical thinking for teachers and education personnel and the effective of measurement and evaluation process.

Keywords: Internal quality assurance, Enhancing the new educational quality of the extra-large secondary schools

บทนำ

ส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการสถานศึกษาที่ดีควรเป็นไปเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการจัดการศึกษาไปพร้อม ๆ กับแผนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ที่สามารถแก้ปัญหาจากผลการประเมิน PISA ปี พ.ศ. 2561 ที่เน้นการประเมินด้านการอ่าน ซึ่งประเทศไทย โดยสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ทำหน้าที่เป็นศูนย์แห่งชาติ (National Center) ได้ดำเนินการจัดสอบเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561 ที่ผ่านมามีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8,633 คน จาก 290 โรงเรียนในทุกสังกัดการศึกษาเข้าร่วมการประเมินในรอบนี้ นักเรียนไทยมีคะแนนเฉลี่ยทั้งสามด้าน (การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศสมาชิก OECD เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมิน PISA ปี พ.ศ. 2558 กับ PISA ปี พ.ศ. 2561 พบว่า ด้านการอ่านมีคะแนนลดลงประมาณ 16 คะแนน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2562) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

ขณะที่ แผนการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของนโยบายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ในจุดเน้นทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ด้านครู

และบุคลากรทางการศึกษา ด้านพัฒนากำลังคนและงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ด้านการทดสอบ การประเมิน การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ด้าน ICT เพื่อการศึกษา และด้านการบริหารจัดการ นอกจากนี้ แผนการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ยังได้รับผลกระทบจากการบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553)ทั้งในด้านผู้เรียน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านระบบคุณภาพ และจากการนำมาตราฐานคุณภาพการศึกษาต่างประเทศจากประเทศต่าง ๆ ที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) นำมาใช้เป็นกรณีศึกษาในการจัดการศึกษา ซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ แต่ละโรงเรียนอาจนำผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไปใช้ในการจัดทำแผนการประกันคุณภาพภายในของแต่ละโรงเรียนที่แตกต่างกันด้วย

สอดคล้องกับที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สทศ.) ได้จัดทำความร่วมมือกับองค์กรศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ได้จัดทำข้อเสนอนโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทย เพื่อบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการลงทุนด้านการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านหลักสูตร ที่ควรได้รับการพัฒนาในส่วนของความสอดคล้องเชิงทฤษฎี ตระหนักถึงการออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานของความเข้าใจ ชัดเจนตรงกับกรเรียนรู้ มีความสอดคล้องต่อเนื่อง และชี้ชัดของหลักการที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับสากล มีคำแนะนำที่ชัดเจนกับครูผู้สอน การจัดทำหลักสูตรควรอยู่บนพื้นฐานของการรับฟังคำแนะนำจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (2) ด้านการประเมินผลผู้เรียน เนื่องจากหลักสูตรยังไม่สนับสนุนให้เกิดกระบวนการประเมินผลที่ชัดเจน ข้อเสนอมาตรฐานระดับชาติยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์แบบ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดผลเชิงลบต่อการศึกษา ในภาพกว้าง ดังนั้นควรส่งเสริมการประเมินผลในระดับโรงเรียนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการประเมินผลให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งการประเมินผลย่อยเพื่อการพัฒนา และการประเมินผลรวบยอดเพื่อตัดสินผลการเรียนเพื่อให้เกิดความสมดุลกับการประเมินผลระดับชาติ (3) ด้านครูและผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดทำยุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมครูก่อน เข้าสู่วิชาชีพ การพัฒนาศักยภาพครู หลักสูตรการผลิตครูและการประเมินผลครู ควรส่งเสริมให้ครูมีเวลาปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ลดภาระงานอื่น ๆ ให้น้อยลง และได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่มีภาวะเป็นผู้นำมืออาชีพ(4) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรมีการร่างยุทธศาสตร์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นกลไกให้เกิดความเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่เสถียร และสามารถเชื่อมโยงกับสื่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างดี ครูต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560)

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสามารถเก็บรายละเอียดของการจัดการศึกษาที่สามารถส่งเสริมคุณภาพการศึกษาจากจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารจัดการโรงเรียนมาตรฐานสากล และจากการนำมาตราฐานคุณภาพการศึกษาต่างประเทศจากประเทศต่าง ๆ มาใช้เป็นกรณีศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ ซึ่งมุ่งหวังให้โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ มีผลการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้และการดำรงชีวิตในโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงของโลกาภิวัตน์ที่สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะนโยบายด้านการศึกษาของประเทศไทย ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่
2. เพื่อกำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้อำนวยการ และตัวแทนครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือชำนาญการพิเศษขึ้นไป โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 290 โรงเรียนจำแนกเป็นผู้อำนวยการจำนวนโรงเรียนละ 1 คน และตัวแทนครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวนโรงเรียนละ 1 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) รวมทั้งหมด 580 คน
2. ผู้มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลสำคัญด้วยการสัมภาษณ์ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษได้แก่ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่อยู่ในโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 15 คน และตัวแทนครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ หรือชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป ของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่อยู่ในโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด จำนวน 30 คนซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ จำนวน 1 ฉบับมีค่าความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.83-1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา
2. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกได้เป็น 4 ตอน ดังนี้
  - 2.1 ตอนที่ 1 ปัจจัยจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีค่าความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.83-1.00แสดงให้ เห็นว่ามีความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach,1990) เท่ากับ .8891 แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นสูง
  - 2.2 ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารจัดการตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล มีค่าความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.83-1.00แสดงให้ เห็นว่ามีความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา(Alpha Coefficient) (Cronbach,1990)เท่ากับ .8908 แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นสูง
  - 2.3 ตอนที่ 3 ปัจจัยมาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศมีค่าความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.83-1.00แสดงให้ เห็นว่ามีความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา(Alpha Coefficient) (Cronbach,1990) เท่ากับ .8821 แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นสูง

2.4 ตอนที่ 4 การประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ มีค่าความถูกต้องของเนื้อหา และการใช้ภาษา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.83-1.00 แสดงให้เห็นว่ามีความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา และมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach,1990) เท่ากับ .8932 แสดงให้เห็นว่ามีความเชื่อมั่นสูง

โดยทั้ง 4 ตอน ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (Best and Kahn, 1993) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง	ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	ระดับค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ระดับค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง	ระดับน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ศึกษาปัจจัยจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยการบริหารจัดการตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล และปัจจัยมาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear regression analysis)

3. กำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ พบว่า

1.1 ปัจจัยจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1) ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรมีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ (2) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานมีรูปแบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมีการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษามีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ที่ระดับนัยสำคัญ .05

1.2 ปัจจัยการบริหารจัดการตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล (1) ด้านผู้เรียน ได้แก่ การบริหารจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การบริหารจัดการศึกษาให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ และภาษา ต่างประเทศอื่น ๆ ในการสื่อสารได้ดี การบริหารจัดการศึกษาให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอผลงานโดยการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การบริหารจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าเผชิญความเสี่ยง สามารถใช้ความคิดระดับสูง และการบริหารจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตในด้านการจัดการดูแลช่วยเหลือ

ตนเอง (2) ด้านระบบคุณภาพ ได้แก่มีระบบการจัดการความรู้ (KM) และการสร้างนวัตกรรมเผยแพร่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบริหารจัดการทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ และมีห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ ที่มีสภาพแวดล้อมบรรยากาศเอื้อต่อการใช้บริการ มีสื่อที่ ทันสมัย มีกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่าน การเรียนรู้และการค้นคว้าอย่างหลากหลาย มีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ที่ระดับนัยสำคัญ .05

1.3 ปัจจัยการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาของต่างประเทศ ได้แก่ วิชาภัยและใช้ความรู้ที่ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วทำความเข้าใจกับข้อมูลประสบการณ์และแนวคิดต่าง ๆ เน้นให้ครูเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์เดิมและการใช้วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลตามคำแนะนำของกระทรวงศึกษาธิการมีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

2. กำหนดแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ สรุปได้ดังนี้

2.1 แนวทางที่หนึ่ง ถ้าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และให้พึงเป็นบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยร่วมกันสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน ด้วยรูปแบบการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การบริหารจัดการโดยยึดหลักการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ดังนี้

2.1.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถจัดการศึกษาที่เป็นเลิศตามกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยง การระบุและจัดอันดับความเสี่ยงภายใน/ภายนอก ทั้งเชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ การกำหนดวิธีการ มาตรการ กลไกการควบคุมไม่ให้เกิดและลดความเสี่ยงให้น้อยลง ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 69.6

2.1.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถวางระบบการทำกิจกรรมการจัดการศึกษาเพื่อประกันคุณภาพภายใน โดยการบริหารจัดการประชุมที่ดีโดยมีการกำหนดวันประชุมตลอดปีไม่น้อยกว่า 4 ครั้ง/ปี จัดส่งประเด็นการพิจารณาล่วงหน้า กำกับให้กรรมการแต่ละคนเข้าร่วมประชุมปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่โดยเน้นการกำกับติดตามและสนับสนุนผู้บริหารในการปฏิบัติงานตามแผนและนำผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ผลประเมินภายใน (IQA) โดยต้นสังกัด และผลประเมินภายนอก (EOA) โดยสมศ. ไปใช้ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 68.8

2.1.3 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถบริหารงานบุคลากรโดยการพัฒนาผู้บริหารเพื่อประกันคุณภาพภายใน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ มีความเป็นประชาธิปไตยยึดหลักการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 64.0

2.2 แนวทางที่สองถ้าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถดำเนินการบริหารจัดการตามแนวทางโรงเรียนมาตรฐานสากล ด้วยการมีระบบการจัดการความรู้ (KM) และการสร้างนวัตกรรม

เผยแพร่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ และมีห้องสมุด แหล่งเรียนรู้ ที่มีสภาพแวดล้อมบรรยากาศเอื้อต่อการใช้บริการ มีสื่อที่ ทันสมัย มีกิจกรรมที่ ส่งเสริมการอ่าน การเรียนรู้และการค้นคว้าอย่างหลากหลาย โดยการเน้นให้ผู้เรียนพึงเป็นบุคคลที่มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถใช้ภาษาไทย/ภาษา อังกฤษ และ ภาษา ต่างประเทศอื่น ๆ ในการสื่อสารได้ดี สามารถนำเสนอผลงานโดยการประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าเผชิญความเสี่ยง สามารถใช้ความคิดระดับสูง มี ทักษะในการดำรงชีวิตในด้านการจัดการดูแลช่วยเหลือตนเอง จะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติ ดังนี้

2.2.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถจัดการศึกษาเพื่อประกันคุณภาพ ภายในให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีความมุ่งมั่นในการทำงานและ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร เป็นคนดี มีจิตใจงาม แสดงออกทั้งด้านจิตใจและพฤติกรรม ตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาไทยโดยเฉพาะ ท้องถิ่นของตน รวมทั้งมีจิตสำนึกและมี ส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม ได้ เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 52.4

2.2.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถบริหารงานบุคลากรโดยการพัฒนา ครูเพื่อประกันคุณภาพภายใน โดยมีผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์และได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ เป็นคนดีมีความสามารถ สร้างสรรค์ห้องเรียน แหล่งเรียนรู้คุณภาพ และสามารถนำความรู้ความเข้าใจมา ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 66.4

2.3 แนวทางที่สามถ้าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถดำเนินการให้ครูเป็น บุคคลที่ใช้การวิพากษ์ความรู้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วทำความเข้าใจกับข้อมูลประสบการณ์และ แนวคิดต่าง ๆ ที่เน้นการเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์เดิม และการใช้ชีวิตและ ประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลตามคำแนะนำของกระทรวงศึกษาธิการจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติ ดังนี้

2.3.1 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถจัดการศึกษาที่เป็นเลิศตามหลักการ สำคัญ ได้แก่ หลักการประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หลักการยึดความโปร่งใสและจิตสำนึก ในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน และหลักการตรวจสอบการปฏิบัติการ ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 50.2

2.3.2 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถจัดการศึกษาเพื่อประกันคุณภาพ ภายในให้ผู้เรียนผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถรอบด้าน ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้ อย่างเหมาะสม และผู้เรียนมีความสามารถพิเศษเฉพาะทางตามศักยภาพ ได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 85.9

2.3.3 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถบริหารงานบุคลากรโดยการพัฒนา บุคลากรอื่นนอกเหนือจากผู้บริหารและครูเพื่อประกันคุณภาพภายใน ให้เป็นบุคคลที่พึงมีมนุษยสัมพันธ์ที่ ดีมีความรู้ความเข้าใจแนวทางการจัดการศึกษา และตระหนักและประพฤติปฏิบัติตนในการเป็นแบบอย่าง ที่ดีได้เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 96.0

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวิถีใหม่ ซึ่งมีความน่าสนใจในการหยิบยกมาทำการอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ปัจจัยจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (1) ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนควรมีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ (2) ด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานมีรูปแบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพมีการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล และรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงกระบวนการบริหารการศึกษาที่เป็นไปตามทฤษฎีเชิงระบบ สามารถนำไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการมีปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลลัพธ์ ซึ่งสำหรับกรวิจัยนี้ ปัจจัยนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และมีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ กระบวนการ ได้แก่ การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา ย่อมทำให้เกิดผลลัพธ์ทางการศึกษา เช่น ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามมาได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สุนันทา แก้วสุข (2553) ซึ่งมีผลการศึกษาวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกับ อรสาภาวิมล (2553) ที่พบว่า รูปแบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ปัจจัยนำเข้าคือ ทรัพยากร เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา งบประมาณ หลักสูตร และอาคารสถานที่ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการที่ใช้ เช่น กระบวนการบริหารจัดการ กระบวนการจัดการเรียนการสอน กระบวนการวิจัย กระบวนการบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นต้น

2. จากผลการวิจัยในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีประเด็นที่น่าสนใจ คือ ถ้าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถดำเนินการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และให้พึงเป็นบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยร่วมกันสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงาน ด้วยรูปแบบการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล การบริหารจัดการโดยยึดหลักการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา จะส่งผลให้ โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถจัดการศึกษาที่เป็นเลิศตามกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยง การระบุและจัดอันดับความเสี่ยงภายใน/ภายนอก ทั้งเชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ การกำหนดวิธีการ มาตรการ กลไกการควบคุมไม่ให้เกิดและลดความเสี่ยงให้น้อยลง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการมีปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และให้พึงเป็นบุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติ โดยตั้งเป้าให้เกิดผลลัพธ์ในการจัดการศึกษา (Output) ได้แก่

ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ผลประเมินภายใน (IQA) โดยต้นสังกัด และผลประเมินภายนอก (EQA) โดยสมศ. จากนั้นจึงทำการกำหนดกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารความเสี่ยง การระบุและจัดอันดับความเสี่ยงภายใน/ภายนอก ทั้งเชิงปริมาณ/เชิงคุณภาพ การกำหนดวิธีการ มาตรการ กลไกการควบคุมไม่ให้เกิดและลดความเสี่ยงให้น้อยลง ผ่านกระบวนการ (Process) การบริหารแบบมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางการศึกษาในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการบริหารจัดการประชุมที่ดีโดยมีการกำหนดวันประชุมตลอดปี ไม่น้อยกว่า 4 ครั้ง/ปี จัดส่งประเด็นการพิจารณาล่วงหน้า กำกับให้กรรมการแต่ละคนเข้าร่วมประชุม ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่โดยเน้นการกำกับติดตามและสนับสนุนผู้บริหารในการปฏิบัติงานตามแผน ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่สามารถนำไปใช้พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาเพิ่มเติมให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และเพื่อปรับปรุงกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน ต่อไป สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ Shipe (2014) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพโดยรวมในโรงเรียน โดยใช้ วิจัยเชิงคุณภาพ ในลักษณะการศึกษาเป็นรายกรณี ผลงานวิจัยสรุปว่า การจัดการคุณภาพโดยรวม จะเกี่ยวข้องกับการวางแผนกลยุทธ์ การสนับสนุนจากผู้บริหารที่เข้มแข็ง การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ การปรับปรุงการสื่อสาร การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การใช้การอบรมในการพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะ จะสอดคล้องกับการใช้ทฤษฎีแรงจูงใจในการบริหารงาน

นอกจากนั้น จากผลการวิจัยที่พบแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษที่ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาวិถีใหม่ ซึ่งมีความน่าสนใจในการหยิบยกมาทำการอภิปรายผล ที่ว่า ถ้าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สามารถดำเนินการวิพากษ์และใช้ความรู้ที่ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วทำความเข้าใจกับข้อมูลประสบการณ์และแนวคิดต่าง ๆ ที่เน้นให้ครูเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้มาก่อนหรือจากประสบการณ์เดิม และการใช้ชีวิตและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของกระทรวงศึกษาธิการ จะส่งผลให้โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสามารถจัดการศึกษาที่เป็นเลิศตามหลักการสำคัญ ได้แก่ หลักการประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หลักการยึดความโปร่งใสและจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน และหลักการตรวจสอบการปฏิบัติการ สามารถจัดการศึกษาให้ผู้เรียนผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถรอบด้าน ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ และนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในชีวิตได้อย่างเหมาะสม และผู้เรียนมีความสามารถพิเศษเฉพาะทางตามศักยภาพ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ในการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการ นั้น สิ่งสำคัญคือ การมุ่งพัฒนาทักษะการวิพากษ์ ทักษะการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ ทักษะการถ่วงดุลความรู้ และทักษะการใช้ชีวิตและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของกระทรวงศึกษาธิการ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งทักษะดังกล่าว ในปัจจุบันถือเป็นทักษะในศตวรรษที่ 21 ที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ออกไปเผชิญการเปลี่ยนแปลง เรียนรู้ ทักษะไปพร้อม ๆ กับทฤษฎีค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการบูรณาการทักษะการคิดแบบต่าง ๆ ส่วนชีวิตและประเมินผลการเรียนรู้ นั้น ควรใช้การประเมินที่สอดคล้องกับสภาพจริง เน้นการประเมินกระบวนการในสิ่งที่ผู้เรียนเข้าใจและทำได้ ซึ่งกระบวนการประเมินนั้น ควรมีเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องเน้นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงขณะเรียน ภายใต้ความเชื่อพื้นฐานที่ว่า เมื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างนำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่ดีด้วยเช่นกัน และควรให้ผู้เรียนแต่

ละคนได้ประเมินความก้าวหน้าการเรียนรู้ของตนเองร่วมได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ สมพร หลิมเจริญ (2552) ที่ว่า การประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตร ผลการดำเนินการศึกษาได้องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในครั้งนี้ประกอบด้วยคุณลักษณะ 2 มิติ คือ 1) มิติด้านการคิด ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม และ 2) มิติด้านจิตใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและความเชื่อมั่นในตนเอง และนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของณัฐตะวัน ลิ้มประสงค์ (2556) ที่ว่า แนวทางในการบริหารจัดการการประกันคุณภาพสถานศึกษาสำหรับอนาคต ควรพัฒนาระบบให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของปัจเจกบุคคลผ่านกระบวนการ/ เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความซับซ้อน ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการการประกันคุณภาพสถานศึกษาสำหรับอนาคตสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้ แต่จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการก็นำผลการประเมินไปใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในโอกาสต่อไป และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ Moses (2014) ได้ศึกษาการบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศเคนยา พบว่า การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การมีองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ ได้แก่ การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเพิ่มพลังอำนาจให้ครู การเน้นผู้รับบริการทางการศึกษาเป็นสำคัญและการจัดสภาพการเรียนรู้ไปทางบวก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. ควรมีการกำหนดแผนงานการพัฒนาทักษะการคิดเพื่อการถ่ายโยงความรู้ และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 ของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อใช้ประกอบกลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษา ให้ได้ผลลัพธ์การจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการประเมินตนเองของสถานศึกษา ผลประเมินภายใน (IQA) โดยต้นสังกัด และผลประเมินภายนอก (EQA) โดยสมศ.

2. ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (KM) ประกอบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถสนับสนุนให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ควรมีการวางกรอบแนวทางการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เกิดการกำกับติดตามและสนับสนุนผู้บริหารในการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษา และการปรับปรุงกลยุทธ์ ตลอดจนเป้าหมายในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพื่อกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ได้อย่างเป็นระบบที่สอดคล้องตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนกลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาถึงผลกระทบของทักษะในศตวรรษที่ 21 ของครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษา เพื่อให้ทางโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษสามารถวางระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของการพัฒนาครูที่มีความทันสมัย รองรับการพัฒนาและพัฒนากลยุทธ์การประกันคุณภาพการศึกษาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเพื่อจัดทำแผนการกำกับติดตามการประกันคุณภาพ การศึกษาตามข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่ได้ เพื่อให้สามารถนำไปใช้พัฒนาครูและบุคลากรทางการ ศึกษาเพิ่มเติมให้พึงเป็นบุคคลที่มีความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21 และเพื่อปรับปรุงกลยุทธ์และเป้าหมายในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐตะวัน ลิมประสงค์. (2556). *การบริหารจัดการการประกันคุณภาพสถานศึกษาสำหรับอนาคต*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2562). *ผลการประเมิน PISA 2018: นักเรียนไทย วัย 15 ปี รู้และทำอะไรได้บ้าง*. สืบค้นจาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2019-48/>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). *นโยบายปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *รายงานการวิเคราะห์การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ การศึกษาให้รองรับการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนันทา แก้วสุข. (2553). *รูปแบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ผ่านการประเมินในระดับดี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมพร หลิมเจริญ. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ช่วง ชั้นที่ 2*. ปริญญาโทการศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรสา ภาวิมล. (2553). *การพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย ตาม แนวคิดการจัดการความรู้*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Best, J., and Kahn, J. V. (1993). *Research in education*. (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Cronbach, L. J. (1947). Test reliability: its meaning and determination. *Psychometrika*. 12(1), 1–16.
- Moses, N. W. (2014). Total quality management in secondary schools in Kenya: quality assurance in education. *International Perspective*. 14(4), 339-362.
- Shipe, D. A. (2014). A case study about total quality management in a school district: form selection to reflection (participatory management, continuous improvement). *Dissertation Abstracts International*. 59(01), 46-A.